

Нанизъ китенъ — листъ до листъ —
злакътъ нѣженъ и зеленъ
по върбитѣ пакъ нарежда.
Край тѣхъ стѣпва ведрочистъ
съ търнокопъ на рамо день
и съ дѣсница вейки свежда.
До потока бистроводъ,
избродиранъ отъ синчець,
той усмихнатъ се запрѣ:
свири весель хороводъ
и вий пролѣтенъ вѣнецъ
босо тамъ едно дете ...